

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 699. Sergii Pap. Annus 12. Tiberii Absimari. Imp. Annus 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Per id tempus Pipino principi in septimum villam ascendi. Veni eikos eo vir sanctus, ad eo tanquam pro regitruandis negotiis evocatus. Interim & Pipinus & pellex animos in totis vultu ferre regere, alij tram distantiam, alij latitiam simulant, plerique pro suo quibus, arbitratu in varias se formas transmutant. Valde autem pellex in id incubebat, ut per aliquem postea Episcopi animam sibi conciliare, ut vel in presentiarum abstineret a principis reprehensione. Apparatur communium, Episcopus imitatur, leantur aulis omnes. Principis oblatum sibi a pincerna pectus unum Episcopo offerendum, benedictioni loco habiturus, si a consecrata manu ipsopolitum acciperet, quod Maximo Imperatore olim nonerat expectasti a beatisimo Martino Episcopo. Et Episcopus illud quidem Pipino tradidit. Cum principis reliqui proceres sancti extipiam, optabant a S. Episcopi manu sibi poculum porrigi.

LAMBERTUS FELICIS PONTIFICIS

IV. EXECRATUR FELICIS PONTIFICIS

AL. COR. 3.

V.

S. LAMBERTUS FELICIS PONTIFICIS

IN. A. 17. SEPT. 17.

V. 17. IN SAC. III. GO.

VII. QVA PATIANTVR FELICES OMNES A S. LAMBERTO.

Cuncti prorsus certant id expectandum, & consue se ingerentibus, ut alij alius antecertant, ipsa quoque pellex eam suam inserta manum, ut vel sibi postea ex sancti viri manu poculum acciperet. Sed ille serena insula deulanti, & ad principem concessit. De muliere temeritate conqueitur, quod calliditate quadam conititur notam ipsi intore inuicem Deo communitur. Sicut quos a mensa, ab aula vult recedere, & omni illa conuicij inuicidit perhibetur. Nec fortamen quocumque vultu mulieris: sed velle vultu recedere Episcopo mandata principis, illa suggerente, ut insalutata sua conge recedat. At Episcopus magna a animi constantia: Ego vero, inquit, o princeps, Episcopus I. E. S. V. M. sicut vita nata, nec nunquam adultera communitur, quod vultu apostolice, ne commissamur seruicium. Te vero illi communitur, a ille illo, te velle respicere molisse sero, & tunc sane in. Ad hunc ibi tram Dni.

Cernit ergo pellex, si dicitur vinit Lambertus, immodicum sibi esse, ne a Pipino separatur, omnia Dodo significat, & aliam canonicum aditus, oblatum eum, ut deum eum colat & emulo. Ita ergo & cogitatorum canonicum & soroio distamen vultus Dodo totam se accingit ad parandam sanctum Episcopum, qui iam praesentibus necesse fuit. Deinde perpetrata est illud immane periculum, quod adhibuit superior historia continet, inuicem quod aliter ubi Dodo vii. a. scilicet in villa Scandacillim, in villa Lepia ad o. tus est lanthimium virum orantem, & per modum crucis nimbis in caelum expansis ante iacrolancium aliter beato. u. martyrum Cosme & Damiani manentem: quem in re arripe crudeliter lancea per totius intere meant, & cum illo simul cognatus eius Petrus & Adolestem: quod fieri contigit hoc anno, decimaleptima die mensis Septembris. Sed quae praeterea sit eia vltio diuina Dodonem ac locos netandis iocentis, accipere e:

Apparuit Lambertus vultu Amalgisio thesaurario, & Mendicanti compellenti: Romam, inquit, namque Roma relinquit, visitatori Dodonem & templis eius. Saneus enim innocenti, qui necam pro CHRISTO effusus est, a Deo vindictam exoptat. Huius diei, emanant. Veram autem fuisse vltio, reuicta declaravit: Dodonem enim viscera omnia statim computruere, eaq, mire feruente per os rucit: ac tandem propter nimiam factorem intolentiam corpus eum in Massam proiectam est, verum & tale corruptio. Quae autem sanctum Episcopum interfecerat telo suo eum strate suo congreffus, illum occidit, & pariter ab illo peremptus est. Denique intra anni spatium vix quinquaginta exstis, qui eum eaduo participes fuerant: si quis vero superferre, illi adeo aut sensibus, aut sensu & vultu destituti sunt, ut vltio felices dicerent, qui celesti morte absumpti fuerant. sequenti anno contigit Dodonem & sociorum vindictam, Sigebertus afflamar. Addit Ius Molanus: Sacerdotis vero Dodo aeterna damnatione interire interitum, rano etiam postitatis sua ranti factorem inueni passum & in hunc usque opprobrium vltio hodie reliquit. Unde Vnandalterum scribit:

Facilis quem casum semper tremebunda pauescit. Qui tunc e vindicta secuta sit impiam Al. idem, haud scriptis proditum est: sed non illi tam praetensisse, vel eo afflamar licet, quod tunc ea de causa in pellices omnes ostensa sit martyris accensa vindicta: nam vbi iura haec leguntur: Interim mirum quodam cornere licebat, quem admodum a manibus accipimus, vultu sine repulsa ad ostendit martyris corpus absumpti, si qua pellex accederet, quasi turbine quodam

excogitatio reuocato, compell. apparet enim, quoniam vltio & sancto martyri esse illa pellex distulit, hanc ibi. Quae supra, enarrant. Quod vero ad Pipinum pertinet, etiam nec eo liber vltio ad obitum, ut Marcellinum necem dolere, quo etiam auctore constat miserum eum pellex ad obitum, quem & successorem reliquit haeredem, sed de his suo loco dicendum.

Hoc eodem anno Beggam matrem Pipini sanctissimam claram ad Dominum transiisse, an eodem est Sigebertus in Chronico: sequenti vero anno eodem auctore liquet ipsum Pipinum orbatum fuisse filio Drogone Duce Capitanientium: verum ipsum superuixisse Pipino parente, Marcellinum afflamar, vltio suo loco dicitur. Sigebertus quoque Bertricum Abbatem hoc panter anno conthet in vita migalle: extant praeclae eius res gelte a Folcholdo com. e. p. r. d. de quo etiam plura leguntur in vita S. Adomari Episcopi. Sed innotuimus tandem res illa.

Eodem anno & celebrata reperit Synodus Aquileientis, de qua Paulus diaconus J. Hec tempore, inquit, Synodus Aquileia facta est imperatorum plet. Quotum vultu Calixtum sicut opore distulit, donec salutarium sicut sicut vltio inuicta & ipsa eam ceteris Christi Ecclesiam amorem antepose hanc Paulus. Gaterum longe ante hoc tempus reperit hinc Ecclesiam Aquileientem ad anquo scilicet causa Quinte Synodi o. o. b. Triuitali capitulo: etiam et idem Aquileientis Ecclesiae Episcopus, Agatho nomine interfuisse & subscipisse reperit Synodus Romanae facta ab Agathone Romano Pontifice, ut eadem Synodi Acta testantur. Quamobrem tandem Episcoporum in errorem lapsam, dicitur opus est, postea deo a Sergio Romano Pontifice esse curatum. Longum morbus olim Sancti Gregorii Papae medicina impetrata coratus, iterum erupit in vultu ipso vltio, sedatum sanatis languor vultu innotu, donec diuina gratia per sanctissimum Pontificem Sergium penitus est curatus.

Quod spectat ad res Orientales Imperij, Graecorum id habent: Annales g. Anno scilicet Imperator Agatho, Romanam Syriam peragrans, & vultu vltio sicut, & deprecantes eorum, quaeque regionem, multa occidit in vltio habere in: tradit nonnulli, dicentia multa eia e: magis que ipsa, magis relicto hostium tuorum, ad propria sua recessit. Mitem auctis, quantum genus Sauracorum fuerit tempore: vltio nunciosa, vltio que Antiochiam, Ictidem, Palastinam, Egyptum impletet, & Libyam, Adcinque vultu iam penitus occuparet, in vltioque compleret, atque iam iam in Europam sese intulisse praetaret. Sic quidem quantum haec eorum dem multitudine cedet fierent, non iam vltio sunt dominatorem vltio fe, nec contineri potuisse, quin illabentur in ceteras regiones.

IESV CHRISTI ANNVS 699. SERGIJ PAP. TIBERTI ABSTIMARI IMP. ANNVS 1. ANNVS 1.

QUI sequitur annus sexcentisimix nonagesimoseximus, iudictione duodecimo numero annorum, quo Sergius Papa, diuina praesentis aduocacione, hanc eandem sanctissimam H. bertum Leodiensem Episcopum, dignum Sancti Martini martyris succellentem: fuit ipse eodem nobili genere, vltio e filius Bertrandi Aquitanus Duce, qui propter Ebitoni tyrannide confugerat ad Pipinum. Haec igitur inter alia monumenta, quibus haec Ecclesiam illustravit, illud quidem editum haud mediocri gloria & vltio

caris quo postis omnibus bene voluit esse consultum, ne fidei Catholicam, quam purissimam & lacte hauritam...

Quibus etiam temporibus contigit ex frequenti commercio venturum in Anglia Romanam ad limina Apostolorum, innotuisse sancto Sergio Papae sanctum Althelmum...

Innotuit etiam fama, cum multis per eorum illustrata, vltaque merito transiret, & ipsa etiam Alpa excoluit, Romanam usque...

Item ad Alpa peruenit, & innoxium illud fremis altare obtinere praesertim loca eccidit contrariumque est inuentum...

Potius de eodem sancto constantiora sunt, quae Beda de ipso habet, qui cum praedicta de eo mentionem faceret...

Denique Althelmus, cum esset adhuc presbyter & Abbas monasterii, quod Malldes urbem nominant, scripsit iubente Synodo...

quam Ecclesiasticum erat eruditione mirandum, hucusque Beda.

Extat eiusdem auctoris de virginitate soluta oratione tractatio. Quod vero ad librum spectat de Paschate scriptum...

Porro hoc & sequenti anno Pictos populos eodem errore detentos, per Ceolfredum Abbatem esse liberatos...

Et architectos sibi mitti petiit, qui iuxta morem Romanorum Ecclesiam de lapide in gente ipsius faceret...

Domino excellentissimo & gloriosissimo Regi Naitano, Ceolfredus Abbas in Domino salutem, Catholicam sancti Pasche observantiam...

IV. PRO CANONICO PASCHE RESTITUTIO...

V. Beda lib. 5. c. 23.

VI. ROMANO MORE REX CVPIV CVCYTA PERAGI.

CEOLFREDI ABBI EPIST.

IESV CHRISTI
ANNVS 700.

SERGII PAP. TIBERTII ABBASARI IMP.
Annus 13. Annus 4.

longiori tempore regnantem ad nostram omniumq. pacem custodiam
incolentem dilectissime in Christo fili.

VII.

REX FBNS
COR. GIP
FRAYOS
VIVEX
FRAXCRI
PTO APO
STOLICE
SEDIA.

Que autem post hanc, ipsa accepta epistola, secuta sunt,
idem Beda narrat haec verba: Hec epistola cum praesente Rege
Nattano multisq. viri doctissimi esset lecta, ac diligenter ab his qui
intelligere poterant antiquam eius propriam interpretata, multum
de eius exhortatione gauisus esse, et hinc: ita ut surgens de medio
optimatum suorum confessus & sua flecteret in terram, Deo gratias
agens, quod tale munusculum de terra Anglorum mereretur suscipere.
Et quidem & antea agens, inquit, quia hoc gratia vera Pascha celebra-
vato, sed in tantum in adorationem huius temporis observandam
crepescit, ut par. in nobis omnino videat de huius antea intellexit. Pa-
de palam proficere, vobisq. qui apud hunc in sibi protulit, quia
hinc observare tempus Pasche cum vniuersa mea gente pariter volo:
& hinc accipere debere non solum quam plenam esse rationem ad au-
mus, omnes, qui in regno meo sunt, clerici decerna. Nec mora, qua
deceat, regis auctoritate perferat. Statim namque in suo publico mu-
tebatur ad iras, & de eundem, ascendendum abstrahendum p. r. vniuersas
Patriam penitenciam circuli Pasche decemponende, obliteratis
per omnia crepuscula & quatuor annorum circulo. Atton-
debat ut omnes in coronam ministrum aliarum ac monachi: & quasi
nono se discipulum beatissimi Apostolorum principis Petri subdita,
eiusq. instandam patriam, gens corripita gaudebat, haec omnia de
hinc Beda.

VIII.

Bed. lib.
5. 10
AECV VIII
EPIC. VE
SERGII MA
TIO AD
LOCA
SANCTA.

Sed reuertamur ad Adamnanum, quem diximus plu-
rimam laborasse, ut sitos ad Pascha Catholicum celeb-
dum adduceret. Accidit opportuna oblata occasione, ut
ipse de locis sanctis, qui coluntur in Palæstina, proficere
valde scripserit commentarium, de quo ita Beda a scri-
psit idem vir de locis sanctis librum legentibus multum utilissimum,
cum auctor erat docenda de dictando Galvarino Episcopo. Arca-
fius, qui locorum gratia SS. venerat Hierosolymam, & in hanc aemul
terra reuerti: in Damasco quoque, Constantinopoli, Ale-
xandria multa, que mari insulas adierat, in patriamque nauigio
reuerens, ut tempore in Occidentalia Britannia letora delatus
est, ac post multa ad memoratum Christi sanctorum Adamnanum
perueniens, vbi doctum in scripturis, sanctorumque locorum gnarus
esse compertus est, libentissime eum ad illos suscepit, libentius auditis:
adeo ut quaeque illi se in locis sanctis memoratu digna videret testa-
batur, cuncta mox ille literis mandare curauit.

IX.

COMME
TARIUM
DEI LOCIS
SANCTIS.
Bed. lib.
5. 10

Fecit quoque opus (ut dixi) multum utile, & maxime illis, qui longum
ab eis loca, in quibus Patriarcha & Apostoli erant, secreti, ea tan-
tum de his, qua lectioe didicerunt, norunt. Porrexit autem librum
hunc Adamnanum Alfredo Regi, ac per eius est largitionem etiam
minoribus ad legendum contradiit. Scripsit quoque ipse multum ab
eo muneribus donatus, in patriam reuictus est. haec Beda, qui eun-
dem commentarium in compendium redactam viginti
distinctum capitibus postea edidit, extatque hodie: id e-
nim ipse perorando testatur, & in historia Anglorum vbi
ita habet b: Plura voluminis illius, si quem forte delictat, vel in i-
pso velumine, vel in eo quod de eundem scriptum excerptum, ex-
ptomate requirat. Accidit namq. Dei beneficio, ut Ecclesia
Anglicana, sicut etiam, ita & locorum Sanctorum scientia
partim imbueretur.

FREQVENS
ET FRE-
QVENS PE-
RIGRINA-
TIO AD
LOCA
SANCTA.

Sed & in his omnibus fidelium cognosce vehementem
ad idem in peregrinando ad loca sancta: non enim
timore Saraceni eundem incolentium tentam deterre-
rei poterunt, quin adeo periculosam peregrinationem
animo lero susceperent, eaque suscepta, singula veluti
summa pace loca quaesita lustrarent. Sed & admittente ni-
hil negotii accolis factum à Saracenis, quamuis loca illa
omni ipsi debita pietate coleant, multipliciter lumi-
num, sac. officis, atque reliquo omni cultu, quo an-
tea summo vno maiores ea prosequi
conluerant. Sed de his
fatis.

Septingentesimus à Domino natus ad hunc annum, dicitur
Emater: in Indictone inchoans, et totum non inchoans
cuius antequam ostium patris ingredere, ad eundem
neris decem hoc totum loci consuevit oculos: et tunc
animo, ac lustrata memoria, si quidem inchoans in Ecclesia
Catholica dimittitur eorum, que in religione omnium
superioribus videns feculis: potior tamenque ob oculum
habeat singulos annos veluti totidem in pugna vestra
alios alibi coherentes, in quibus infidelis nostrarum
plane eisdem, quas in saeculorum saeculis Ecclesia doc-
tes & lacrimata, eandem sapientiam vniuersam Ecclesiam
Romani Pontificis potestatem, idem que in omnibus
fluentem Ecclesiam christianissimam, quibus potestatem
cundam, tertium, & sic deinceps reliqua vbi in propria
vita tunc secula abondasse. Res ipsa iudicat, facta
stant, & inia confessione scripta SS. omnium quod
à regnum quam de flexile sanctam Dei Catholicam
delectam via, que SS. omnium martyrum & confessorum
fuit attuta velutis: facti que edocent eualle, qui ab
cedentes, in deum declinantur. Hæc autem dicitur
mus, quod te. miferi Nos atque dicitur, delictum hoc
culo Rom. Ecclesiam à pristino instituto maiorem, hanc
ali id in alia reuicant tempore, pro mentis admo
stantes: cum in his, que ad fidem se dant, vnam eandem
que sit in omnibus tempore inueni Ecclesiam à Christi
tempore vbi in pre se uenit diem, prout non in
nexi simul anni anni filii docent, id & de his
cundum pro her: cum illud c. Dio: dat erudit ratione,
nec vultu indicat scientiam. Sed ad anni praesentem inge
uentus.

Qui postea tradidit vitam sanctam in vniuersis
Archiepiscopi Senonensis, Ionas monachus hinc
culi scriptor, qui que à Fide monacho hinc digne
cepit, de eisdem sancti ad Fidei omnes cogitantes
apostolatus rem ore ita habet d: Fenerabilis viri Præ-
Fulgentii, cum tenuisset Pontificatum Senonensis, vni, cum
centu Reg. Chilicherti & Papiæ principis ad prædicandam
te Frisiam genti: facti duntaxat hinc (ut dicitur) annis
conuertit, qui erat annus Domini in eorum prædicandam
Pipini quoque principis anno duntaxat, hæc de tempore.
Sed quod de licentia Regis ac potestatis habet, ut
pitas secundum ea que hanc prædicandam dicitur
fisse huiusmodi literæ ad barbares, quibus in
angelium prædicandam compellendos & in
contendos. Quod vobis ad eius per hinc apud
cum ex Hibernia & Anglia (quos narrat) ad
dem gentis Fidei confessionem pro se silentium
Apostolici vni, non leui videbatur officio probo
fiscopi Gallicani, quod proxima genti negotium
feliciter inueni, quod abiecit sololantia impetere, vna
religionis particeps fieret. Carerunt enim Gallicani
Episcopos eius (modi de Fidei confessionem cura non
terigu, nec stimulus excitauit Senonensem carere
pupum Velfi in vni magno pete exegerant, quæ
le claro caenobio assumptis ad memos Apostolorum
fiscis in Fidei profectus est, de quibus nec amplius
ista Ionas:

Nec, inquit, silentio est præterendum, quod dicitur
per eundem sanctum Pontificem operari degata est. Fama
enim virtutum miracula in unum, hinc ad eum
dem gente per eundem fiant: ex quibus non
re & posteris intimare, ten modum dicitur. Deo
eum familiariter nouerunt, & eorum quibus
re silent, & maxime vni reuicantibus vni, in
fatis.